

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

VÉGLEGES
A6-0067/2004

7.12.2004

JELENTÉS

a kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos európai stratégiáról szóló a Tanácshoz intézett európai parlamenti ajánlásra irányuló javaslat (2005–2012) (2004/2221(INI))

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

Előadó: Giusto Catania

TARTALOM

JELENTÉS	1
A TANÁCSHOZ INTÉZETT EURÓPAI PARLAMENTI AJÁNLÁSRA IRÁNYULÓ JAVASLAT	3
INDOKOLÁS	11
A TANÁCSHOZ INTÉZETT AJÁNLÁSRA IRÁNYULÓ JAVASLAT (B6-0070/2004) .	13
ELJÁRÁS	14

A TANÁCSHOZ INTÉZETT EURÓPAI PARLAMENTI AJÁNLÁSRA IRÁNYULÓ JAVASLAT

a kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos európai stratégiáról (2005–2012) (2004/2221(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos európai stratégiáról (2005-2012) szóló, Tanács elé terjesztett európai parlamenti ajánlásra irányuló javaslatra (melyet Rosa Díez González terjesztett elő az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja nevében) (B6-0070/2004),
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés V. címére,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés VI. címére és különösen annak 31. cikke (1) bekezdésének e) pontjára és 34. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,
- tekintettel az EK-Szerződésre és különösen annak 252. cikkére,
- tekintettel az Európai Alkotmány létrehozásáról szóló szerződésre és különösen annak I-16., I-17., I-40., II-94., II-95., III-271., III-278., III-305 és egyéb cikkeire,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságjogok, és különösen az élethez és egészséghez való jogok védelmére vonatkozó nemzetközi, európai, és nemzeti jogi eszközökre,
- tekintettel a schengeni vívmányoknak a szerződésekbe, illetve az EK-Szerződésbe történő integrációjára,
- tekintettel az 1972. március 25-i genfi jegyzőkönyvvel módosított, 1961. március 30-i kábítószerokról szóló, az 1971. február 21-i pszichotrop anyagokról szóló, valamint az 1988. december 19-i, a kábítószeres és pszichotrop anyagok tiltott forgalmazása elleni ENSZ-egyezményekre,
- tekintettel a Kábítószeres és a Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontjának létrehozásáról szóló 1993. február 8-i 302/93/EGK tanácsi rendeletre¹,
- tekintettel az Európai Unió kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos cselekvési tervéről szóló, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett bizottsági közleményre (1995–1999) (COM(94)0234),
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 1998. június 8–10-i különleges ülésén (UNGASS) tett, a kábítószeresekkel kapcsolatos politikai nyilatkozatára és az ott elfogadott határozatokra,

¹ HL L 36., 1993.2.12., 1. o.

- tekintettel az Európai Parlament és a Tanács 1996. december 16-i 102/97/EK határozatára a kábítószer-függőség megelőzésére irányuló közösségi cselekvési programnak a közegészségügyi fellépés (1996–2000) keretében történő elfogadásáról¹,
- tekintettel a Tanács 1996. december 17-i 96/750/GAI együttes fellépésére az Európai Unió tagállamai jogszabályainak és gyakorlatainak közelítése tekintetében a kábítószer-függőség megállítása, valamint a kábítószeres tiltott forgalmazásának megelőzése és leküzdése érdekében²,
- tekintettel a Tanács 1997. június 16-i 97/396/GAI együttes fellépésére az új szintetikus kábítószerekre vonatkozó információcseréről, kockázatértékelésről és ellenőrzésről³,
- tekintettel a Tanács 1997. október 13-i 2046/97/EK rendeletére az észak–dél együttműködésről a kábítószer és kábítószer-függőség elleni kampányban⁴,
- tekintettel a Kábítószeres és a Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontjának éves jelentéseire,
- tekintettel a Tanács és a Bizottság az Európai Tanács 1998. decemberi ülésén elfogadott cselekvési tervére az Amszterdami Szerződés a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozásáról szóló rendelkezéseinek⁵ (amelyeket 1998 decemberében fogadtak el a bécsi Európai Tanácson) legmegfelelőbb alkalmazásáról, különösen annak 13., 14., 44., 47. és 51. pontjaira,
- tekintettel az Európai Tanács 1999. október 15–16-i tamperei ülésének következtetéseire, különösen a 43., 48., 50., 59., 60., 61. és 62. pontokban foglaltakra,
- tekintettel az Európai Tanács 1999. december 10–11-i helsinki ülésére, különösen annak 51. következtetésére, amely említést tesz a kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos európai stratégiáról (2000–2004),
- tekintettel az Európai Tanács 2000. június 19–20-i Santa Maria da Feira-i ülésének következtetéseire, különösen az 51. pontban foglaltakra, amelyben elfogadták az EU kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos cselekvési tervét,
- tekintettel az Európai Parlament és a Tanács 2001. december 4-i 2001/97/EK irányelvére a pénzügyi rendszer pénzmosási célú felhasználásának megelőzéséről⁶,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európa Parlamenthez intézett közleményeire az Európai Unió kábítószerekről szóló 2000–2004-es cselekvési tervének alkalmazásáról (COM(2001)0301 és COM(2002)0599),

¹ HL L 19., 1997.1.22., 25. o.

² HL L 342., 1996.12.31., 6. o.

³ HL L 167., 1997.6.25., 1. o.

⁴ HL L 287., 1997.10.21., 1. o.

⁵ HL C 19., 1999.1.23., 1. o.

⁶ HL L 344., 2001.12.28., 76. o.

- tekintettel a tanácsi rendeletre irányuló javaslatra a Kábítószeres és a Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontjának létrehozásáról szóló 1993. február 8-i 302/93/EGK tanácsi rendelet módosításáról (COM(2003)0808 - 5085/04 CORDROGUE 7 SAN 3),
 - tekintettel az Európai Parlament és a Tanács 2004. február 11-i 273/2004/EK rendeletére a kábítószer-prekurzorokról¹,
 - tekintettel a Tanács által a kábítószer-kereskedelmről elfogadott kerethatározatra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 114. cikkének (3) bekezdésére és 94. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A6-0067/2004),
- A. mivel a kábítószer-fogyasztás és -kereskedelem igen jelentős méreteket ölt minden tagállamban és a problémát az egyes tagállamok nem képesek önállóan megoldani, ezért alapvető fontosságú, hogy az Európai Unió valódi európai politikával rendelkezzen a kábítószer elleni küzdelem területén, és hogy a kérdést egységes és átfogó formában kezelje valamennyi szükséges eszközt felhasználva a kábítószer által az embereknek okozott egészségügyi problémák és a társadalmi kirekesztettség megelőzése és megoldása, valamint a kábítószerhez kapcsolódó szervezett bűnözés által a társadalomnak okozott károk orvoslása érdekében,
- B. mivel a mostanáig nemzetközi, európai és nemzeti szinten életbe léptetett politikák ellenére az Egyesült Nemzetek Szervezetének három konvenciójában felsorolt tiltott anyagok termelése, fogyasztása és eladása igen jelentős méreteket öltött minden tagállamban, és e kudarc fényében alapvető fontosságú, hogy az Európai Unió felülbírálja a kábítószerrel kapcsolatos általános stratégiáját,
- C. mivel a 2004. június 8-i ülésén a Bel- és Igazságügyi Tanács úgy döntött, hogy a 2005–2012-es időszakra a kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos új európai stratégiát kell megvalósítani, amelyhez le kell raknia a kábítószer elleni két, egyenként hároméves időszakra (2005–2007 és 2009–2011) szóló európai cselekvési terv alapjait, amelyeket mindkét esetben egy éves értékelési időszak követ (2008 és 2012), valamint úgy döntött, hogy ezt a stratégiát az Európai Tanács 2004. decemberi ülésén fogadják el,
- D. mivel a Tanács holland elnöksége 2004. július 6-án a kábítószerrel foglalkozó horizontális munkacsoporthoz benyújtott egy, a kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos európai stratégiára (2005–2012) vonatkozó tervezetet (CORDROGUE 53), amely figyelembe vette a „Kábítószerrel kapcsolatos európai uniós stratégiáról” (CORDROGUE 36) 2004. május 10–11-én rendezett dublini konferencia következtetéseit, és amelyet később a 2004. szeptember 7–8-i, szeptember 30-i és október 1-jei ülésein megvizsgált,
- E. mivel egyelőre sem a Kábítószer és a Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontja (KKEM) sem pedig a Bizottság nem nyújtotta be a szakmai és politikai értékelésről szóló jelentéseit, amelyek lehetővé teszik annak értékelését, hogy milyen mértékben valósult meg a kábítószer elleni stratégia (2000–2004) által meghatározott 11 általános és 6 fő célkitűzés,

¹ HL L 47., 2004.2.18., 1. o.

- F. mivel a Tanács a horizontális kábítószer-munkacsoporttal és a CAT-tel (az EU-Szerződés 36. cikkében hivatkozott bizottság) az EU drogellenes stratégiájáról (2005-2012) tárgyal anélkül, hogy ismerné az EU drogellenes stratégiájának (2000-2005) vagy a kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos cselekvési terv megvalósításának vizsgálati eredményeit, amelyeket az KKEM és a Bizottság készít, és amely eredményeket valószínűleg 2004 novemberében nyújtanak be, valamint mivel az EU nemzeti koordinátorainak ülésein ellenőrizni kellene, hogy történik –e előrehaladás a horizontális kábítószer-munkacsoportban,
- G. mivel az Egyesült Nemzetek Szervezetének Kábítószerügyi Bizottságának (United Nations Commission on Drugs) meg kell kezdenie az ENSZ kábítószerrel foglalkozó 2008-as rendkívüli ülésének előkészületeit, tíz évvel az 1998-as kábítószerügyi csúcstalálkozó után,
- H. mivel égető szükség van pontos, számszerűsíthető és operatív célok kidolgozására azért, hogy meg lehessen győződni arról, hogy a korábbi stratégiában meghatározott célok és intézkedések eredményesek voltak, és ha igen, milyen mértékben,
- I. mivel véleménye szerint a kábítószerrel kapcsolatos szerteágazó problémák túlzottan leegyszerűsített elemzésének elkerüléséhez a kábítószerrel által jelentett kockázatot egyebek között tudományos, szociológiai és kulturális nézőpontból kellene elemezni, nem csak az objektív és összehasonlítható adatok alapos vizsgálatával, hanem minden egyéb, a társadalom fejlődésével kapcsolatos következménynek és kárnak az értékelésével, sürgetve ezen elemzések és értékelések közzétételét,
- J. mivel a nemzeti kábítószer-politikának a különböző kábítószerfajtára kiterjedő tudományos ismereteken kell alapulnia, nem pedig egy érzelmi válaszon, mivel minden kábítószerrel kapcsolatos probléma egyedi megközelítést igényel; mivel az általánosított megközelítés aláássa a politika minden aspektusának a hitelességét,
- K. mivel szintén alapvetően lényegesnek tartja, hogy ezen értékelések és elemzések alapján felül kell bírálni a kábítószer-politikákat, hogy még hatásosabbá és hatékonyabbá váljanak az elérendő célkitűzések terminusaiban, kitüntetett figyelmet fordítva az alternatív politikákra, amelyek már számos tagállamban jobb eredményekre vezettek, például a droggal kapcsolatos halálesetek csökkentésében, az egészség-megőrzésben, és a kábítószer-függők társadalmi és gazdasági visszailleszkedésének biztosításában,
1. a következő ajánlásokat címezi az Európai Tanácsnak és a Tanácsnak a kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos jövőbeli európai stratégia (2005–2012) meghatározása terén, valamint általánosságban az Európai Unió kábítószerrel kapcsolatos politikája tekintetében:
- a) határozza meg újra a drogellenes politikával kapcsolatos európai együttműködést, amelynek az a célja, hogy kezelje a határokon átnyúló és a nagyszabású kábítószer-kereskedelmet, ami figyelembe veszi a probléma minden vetületét és tudományos megközelítést, valamint a polgári és politikai jogok tiszteletben tartásán és az egyének életének és egészségének védelmén alapul,
- b) határozzon meg világos, pontos és számszerűsíthető célokat és prioritásokat, amelyek a jövőbeli cselekvési tervekben mérőszámokká és intézkedésekké válhatnak, és nagyon világosan megszabják a felelősségi köröket és az életbe léptetés határidőit, és számításba veszik a szubszidiaritás elvét. Az életbe léptetés megkönnyítése érdekében e világosan meghatározott

célokkal kapcsolatban európai szintű multidiszciplináris megközelítést kell alkalmazni (koordináció, információ, kiértékelés és nemzetközi együttműködés);

vegye figyelembe azt a tényt, hogy az EU kábítószer-ellenes stratégiája (2000-2004) által kitűzött hat fő cél eddig megvalósított vizsgálatai kimutatják, hogy közülük egyik se ért el kedvező eredményt és vonják le ebből a megfelelő politikai és jogalkotási következtetéseket amikor felülvizsgálják az európai kábítószer-ellenes stratégiát (2005-2012) és a hozzá kapcsolódó cselekvési terveket,

d) vegye figyelembe az európai kábítószer elleni stratégia által meghatározott 6 fő célkitűzés megvalósításának értékeléseit;

e) építse az új stratégiát sokkal inkább a tudományos kutatásokra, és a tagállamokban az ezen a területen tevékenykedőkkel folytatott mélyreható, strukturált eszmecsere;

f) helyezze az Unió új kábítószer elleni stratégiáját a hatékony múltbéli intézkedésekből és a legjobb gyakorlatok sikeréből fakadó törvényi, intézményi és pénzügyi alapokra;

g) növeljék az illegális anyagokkal kapcsolatos szociális és tudományos kutatásokat a releváns orvosi és szociális célok érdekében,

h) kínáljon alternatívát a jelenlegi szétagolt pénzügyi helyzetre egy új költségvetési tétel létrehozásával, amely szorosan kapcsolódik minden olyan intézkedéshez, amelyeknek szerepelniük kell a Bizottság által elfogadandó jövőbeli cselekvési tervekben, mivel máskülönben nem valósulhatnak meg a kábítószer elleni stratégiában meghatározott célok;

i) hozzon létre egy különleges költségvetési címsort az érintett polgári társadalmi szervezetekkel és független szakértőkkel a kábítószer-ellenes politikáknak a polgárok szintjén tapasztalt hatásáról folyó konzultációs folyamat előmozdítására,

j) folytasson részletes értékelést az előző stratégia megvalósításának hatékonyságáról, különös tekintettel a következőkre:

- a használat és a függőség megelőzése
- a tiltott kábítószerek iránti kínálat és a kereslet csökkentése
- a szociális károsodás korlátozása (marginalizáció),
- az egészségkárosodás korlátozása,

- a kábítószerekkel kapcsolatos egyéni és szervezett bűnözés csökkentése

és éppen ezért ne fogadja el az új európai kábítószer-ellenes stratégiát (2005-2012) anélkül, hogy ismerné az előző stratégia által elért igazi eredményeket, ahogy azt a megfelelő technikai, tudományos, jogi és politikai vizsgálatok kimutatják,

k) tájékoztassa hivatalosan rendszeres időközönként az Európai Parlamentet a demokratikus legitimitás, az átláthatóság és az intézmények közötti őszinte együttműködés elvének megfelelően a kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos európai stratégiáról (2005-2012) szóló tárgyalások állásáról a Tanácson belül;

l) konzultáljon az Európai Parlamenttel a kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos európai stratégia (2005–2012) elfogadása előtt azért, hogy annak véleményét figyelembe vegyék;

m) javasoljon a jelenleg kiválasztottaktól teljes mértékben eltérő intézkedéseket az Unió kábítószer elleni stratégia-tervezete általános célkitűzésének megvalósítása érdekében, melynek elsődleges célja az emberek a fogyasztók életének és egészségének megvédése az illegális szerekkel szemben, jólétük növelése és védelme a probléma kiegyensúlyozott és integrált megközelítése révén, mivel az idevágó javaslatok nem megfelelőek;

n) fokozza az európai koordinációs mechanizmust, ahogy a 25-ös Európai Unió határai közelebb kerülnek a kábítószeresek származási országaihoz, hogy ezzel fékezze az Unióba belépő kábítószer-forgalmat, valamint egyértelműen határozza meg és terjessze ki az új európai koordinációs mechanizmust a kábítószerrel kapcsolatos politika területén, egyebek között a Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontján keresztül, a kábítószer problémájának integrált, több területet átfogó és kiegyensúlyozott megközelítése érdekében, melynek jelentősége soha nem volt olyan fontos, mint most, a tíz új tagállam csatlakozása után;

o) állítsa fel a minimális standardokat a tagországok legjobb gyakorlatára alapozott beavatkozási és rehabilitációs intézkedések hatékonyságának növelése érdekében azzal a céllal, hogy a kábítószer-használat társadalomra gyakorolt hatása csökkenjen,

p) megfelelően vessen számot a tíz új tagállam felvétele után előállt új helyzettel, amely még intenzívebb kooperációt tesz szükségessé az új határ menti államokkal;

q) növelje az ártalomcsökkentő programok hozzáférhetőségét (különösen a HIV és más testnedvek útján terjedő betegségek terjedésének megakadályozása miatt) a kábítószerfogyasztók között;

r) határozzon meg minimumkövetelményeket a tagállamok legjobb gyakorlata alapján a rehabilitációs intézkedésekhez, ahelyett, hogy túlságosan a kábítószer helyettesítő készítményekkel történő kezelésre összpontosítson. E célból tegyen különleges erőfeszítéseket a társadalmi rehabilitáció elősegítésére;

s) fektessen sokkal nagyobb hangsúlyt a káros hatások csökkentésére, a tájékoztatásra, a megelőzésre, az olyan emberek életének és egészségének védelmével való törődésre és az irántuk tanúsított figyelemre, akik tiltott anyagok használatából származó problémákkal küzdenek és határozzon meg olyan intézkedéseket, amelyek megakadályozzák, hogy marginalizálódjanak, ahelyett, hogy megtorló stratégiákat valósítanának meg, amelyek határosak az emberi jogok megsértésével és sokszor ahhoz is vezetnek,

t) erősítse meg a fogyasztóknak/törvénysértőknek szóló rehabilitációs programokat, mint a börtön alternatíváját, mivel az ilyen programok hatékonynak bizonyultak azokban az országokban, amelyek ezeket megvalósították;

u) növelje és bocsássa rendelkezésre a megfelelő pénzforrást a tiltott anyagokról és a kábítószer-használatról szóló információk rendelkezésre bocsátásához szükséges tájékoztatási intézkedésekhez, különösen az iskolákban, ahogy arról a 2000-2004-es cselekvési terv

intézkedik és fékezze meg a kábítószer-használat és a hozzá kapcsolódó kockázatok negatív hatásait,

v) fektessen hangsúlyt a tájékoztatással kapcsolatos intézkedések erősítésére, amely tudományos ismereteken alapuljon, tekintettel a különféle drogok (mindenekelőtt a szintetikus drogok) hatásaira, hogy képes legyen mindenkit világos, erős terminusokban figyelmeztetni;

határozza meg és exponenciálisan növelje a kábítószer- és tiltott anyag-függő és -használó személyek, a polgári társadalom, a civil szervezetek, az önkéntes szektor és az általános közvélemény bevonását és részvételét a kábítószerrel kapcsolatos problémák megoldásába, és pedig az e területen működő szervezeteknek a horizontális kábítószer-ellenes munkacsoport munkájába történő bevonása által, valamint egy évenkénti európai megelőzési kezdeményezés megszervezésével, továbbá kísérleti jelleggel könnyen hozzáférhető, tiltásellenes káros hatás-csökkentő stratégiát alkalmazó informális központok felállításával,

x) hozzon létre külön költségvetési tételt, hogy megkönnyítse a releváns civil társadalmi szervezetekkel és független szakemberekkel folyamatban lévő konzultációt a kábítószer-politikák polgárok szintjén kifejtett hatásáról;

y) hozzon létre olyan értékelési intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik az Európai Unió kábítószer elleni stratégiájában megfogalmazott céloktól történő eltérések – és a megvalósítandó megfelelőbb intézkedések és források – pontos észlelését és időben történő korrigálását;

z) hozza meg a megfelelő intézkedéseket, hogy elejét vegye a tiltott kábítószer-kereskedelemből szerzett gazdasági haszonnak a nemzetközi terrorizmus anyagi támogatására történő felhasználásának és (törlés) alkalmazza (törlés) a javak elkobzására és a pénzmosás elleni küzdelemre vonatkozó hatályos jogszabályokat;

aa) iktasson be minden nemzetközi megállapodásba és különösen a harmadik országokkal kötött új együttműködési megállapodásokba külön a „kábitószer elleni” együttműködésről szóló záradékot, amennyiben ez a záradék képes megakadályozni az Európába irányuló kábítószer-csempészetet;

ab) jelentősen növelje a kábítószer előállító országok számára a fejlesztési segélyeket a fenntartható alternatív növényeket és a szegénység radikális csökkentését támogató programokkal, annak a lehetőségét is megvizsgálva, hogy elősegítsék és megőrizték például az ópiumszármazékok termelését orvosi és tudományos célokra, valamint fontolják meg kísérleti projektek elindításának lehetőségét az 1961-es egyezmény alá tartozó növényekből készített legális termékek – mint például a kokalevél vagy az indiai kender – ipari gyártására,

ac) kínáljon és biztosítson hozzáférést a csereprogramokhoz, különös tekintettel a börtönkörnyezetre, miközben a tiltott anyagok használóinak vagy az ezzel kapcsolatos kis horderejű és nem erőszakos bűncselekmények vonatkozásában bátorítsa a bebörtönzés alternatíváit;

ad) növelje a kutatást olyan növények esetében, amelyek jelenleg a tiltott vagy szürke zónába esnek, mint amilyen a kender, az ópium vagy a kokalevél, ezek orvosi-, illetve élelembiztonsági célok, fenntartható mezőgazdaság, alternatív energiaforrások előállítása, fa- vagy olajalapú termékek helyettesítése, vagy más jótékony célokra történő felhasználása céljából;

ae) vizsgálja felül a kábítószer-kereskedelemre vonatkozó kerethatározatot a Parlament véleményének, valamint a Szerződésekben foglalt módon a szubszidiaritás és az arányosság elveinek kellő figyelembe vételével,

af) készítessen el tudományos tanulmányokat a narkotikus anyagok ellenőrzésére szolgáló jelenlegi politikák költségeiről és hasznáról, beleértve, különös tekintettel:

a cannabis és különféle legális és illegális származékainak elemzését, egyebek között a hatásuk, terápiás potenciáljuk, és a kriminalizáló politikák és lehetséges alternatíváik felmérése végett; a terápiás célból orvosi felügyelet mellett heroint osztó programok hatékonyságának az elemzését a kábítószerrel kapcsolatos halálesetek csökkentése fényében; a tiltó politikák gazdasági, jogi, társadalmi és környezeti költségeinek az elemzését a jog betartatásához szükséges jogi és emberi források terminusaiban; és egy elemzést a nem tagállam országoknak a jelenlegi politikára gyakorolt hatásáról; mind az európai stratégia mind pedig a globális kábítószer-ellenőrző rendszer égisze alatt;

ag) sürgesse a kormányokat és a nemzeti parlamenteket, hogy tegyenek hatékonyabb lépéseket annak megakadályozására, hogy a kábítószer a börtönökbe jusson;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen javaslatot a Tanácshoz és az Európai Tanácshoz, valamint tájékoztatás céljából a Bizottsághoz, a tagállamok kormányaihoz és parlamentjeihez, a Kábítószer és a Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontjához, az Európa Tanácshoz és az Egyesült Nemzetek Szervezetéhez.

INDOKOLÁS

Az EU kábítószer elleni stratégiáját nem ideológiákra, hanem tudományos értékelésekre kell alapozni, melyek a kábítószeres és az ahhoz kapcsolódó illegális tevékenységek terjedése ellen küzdő komoly politika kiindulópontját jelentik.

A kábítószer-fogyasztás nő Európában, és ez adja a legegységértelműbb bizonyítékát annak, hogy az EU tagállamainak megtorló, megakadályozó politikája tehetetlen a kábítószer elleni küzdelemben, mely továbbra is a szervezett bűnözés és a terrorista szervezetek egyik legfontosabb bevétele.

Egy 7600 (15-24 év közötti) fiatal részvételével készült tanulmány szerint, melyet 2004 április-májusában folytatott az Eurobarometer a Bizottság megbízásából, a kábítószerhez jutás nagyon egyszerű valamennyi európai országban, és a fogyasztás fő oka a kíváncsiság és a társadalmi szabályok megszegése.

Különösen a Lisszaboni Megfigyelő Központ 2003-as éves jelentése utalt arra, hogy a kannabisz továbbra is a leggyakrabban használt kábítószer az Unióban, számos országban a teljes népességben 20% feletti gyakorisággal fordult elő. Egy visszafogott becslés azt mutatja, hogy az Unióban minden ötödik felnőtt kipróbálta már a kábítószeret. A mutatók szerint a kannabisz használata Unió-szerte növekszik, bár ez a növekedés egyes országokban a stabilizálódni látszik, mindazonáltal történelmi magasságú szinten.

Ezért elkerülendő az általánosítás a kábítószeres osztályozása során, mivel nem minden kábító hatású anyag bír ugyanolyan hatásokkal és – amint azt tudományos tanulmányok kimutatták – bizonyos anyagok (különöse az úgy nevezett „könnyű drogok”) nem okoznak függőséget.

A kábítószer-használathoz kapcsolódó halálozás a másik tényező, – a kábítószeres gyakoribb használatán felül – melyet figyelembe kell venni az Unió stratégiája során. Az AIDS-hez kapcsolódó halálesetek száma csökken, míg a kábítószer-túladagolás által okozott halálesetek száma változatlan vagy növekszik.

Van egy másik statisztika, mely jól szemlélteti a könyörtelen tényt, hogy a jelenlegi stratégia nem éri el az egyének védelmére és a társadalom jólétére irányuló célkitűzéseket.

A jelenlegi kábítószer elleni stratégia nem zavarja bűnöző és terrorista maffiák és szervezetek köreit; éves forgalmuk egyre jobban növekszik, mivel ők fölözik le a kábítószer-kereskedelem hasznát. Az Europol általános statisztikái szerint a kábítószer-lefoglalás pár országra koncentrálódik, melyek a világban a lefoglalások közel 75%-át adják bármely kábítószer tekintetében. Egy szervezett bűnözésről szóló Europol jelentés szerint a kábítószer-termelés és kereskedelem továbbra is bűnöző csoportok fő tevékenysége az Európai Unióban. A szervezett bűnözés egyetlen területe sem jár akkora haszonnal.

Lehetséges, hogy kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményt valósít meg a kábítószerrel kapcsolatos jogszabályok megsértése, illegális kábítószeres befolyása alatt elkövetett bűncselekmények és a kábítószerfüggő személyek által függőségük finanszírozása érdekében elkövetett bűncselekmények (leginkább betörések és áruházi lopások), az illegális piac

működésével összefüggő rendszeres bűncselekmények (például bandaháborúk, hivatalos személyek megvesztegetése).

E célból közösségi projektet indítottak a fogva tartás alternatíváinak bevezetése céljából azért, hogy a kábítószer visszaszorítás ne csak a börtönbüntetésre összpontosítson. A kábítószer elleni stratégiát a társadalmi beavatkozás egy formájának kell tekinteni, mely a társadalmi elégedetlenség okaira összpontosít a kábítószer-felhasználás megelőzésére az elijesztési stratégia finomítása révén, mely jelenleg kizárólag a kábítószer-felhasználókat vesz célba.

Ezért a kárenyhítő stratégiát kell prioritáskén kezelni. A kábítószer okozta egészségkárosodás minimalizálását, a halálesetek számának csökkentését és a béke megzavarásának csökkentését célzó intézkedések szerves részeivé váltak számos tagállam kábítószer elleni stratégiájának és számos ország világos politikai prioritását képezik. A károk csökkentését célzó kezdeményezések végrehajtását a tagállami szakirodalomban „nagyon fontos”, „prioritás” és „a nemzeti kábítószer elleni politika kulcselemeként” jellemzik.

A TANÁCSHOZ INTÉZETT AJÁNLÁSRA IRÁNYULÓ JAVASLAT (B6-0070/2004)

az Eljárási Szabályzat 114. cikkének (1) bekezdése alapján
előterjesztette: Rosa M. Díez González, Session document
a kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos európai stratégiáról (2005–2012)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a bel- és igazságügyi Tanács 2004. december 2-i ülésére, melyen megvitatták a 2005–2012 közötti időszakra vonatkozó kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos európai stratégia tervezetét,
 - tekintettel a bel- és igazságügyi Tanács 2004. december 17-i ülésére, melyen elfogadták a 2005–2012 közötti időszakra vonatkozó kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos európai stratégia tervezetét,
 - tekintettel eljárási szabályzata 114. cikkének (1) bekezdésére,
- A. mivel az EU kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos új stratégiájában megállapított keretek és prioritásokon alapul két egymást követő hároméves (2005-2007 és 2009-2011) EU cselekvési terv, melyeket egy egyéves értékelési időszak követ.
- B. mivel az Európai Unió belüli kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos politika létfontosságú eleme az intézmények közötti együttműködés,
- C. mivel fontos megragadni ezt a lehetőséget a kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos hatékony és átfogó politikák ösztönzésére és kialakítására,
1. a következő ajánlásokat címezi a Tanácsnak:
- a) valódi európai kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos politika létrehozása, mely a kereslet és a kínálat csökkentésére és a tájékoztatás és az értékelés biztosítására összpontosít;
 - b) tagállami kár-mérséklő politikák ösztönzése és kialakítása, anélkül hogy az egyes tagállamokat megakadályozná abban, hogy intézkedéseket hozzanak, vagy kísérleti rendszereket vezessenek be;
 - c) a nemzetközi szerződésekbe építendő, kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos záradék teljesítésének szigorúan ellenőrzését, és ennek céljából megállapodás a „létfontosságú záradék” státuszáról;
 - d) gondoskodni arról, hogy a Bizottság a kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos cselekvési tervek (2005-2007 és 2009-2011) tervezeteit az Európai Parlamenttel, az EMCDDA-val és az Europollal együttműködve, és a magánszféra érintett szervezeteivel konzultálva dolgozza ki.
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen javaslatot a Tanácshoz, és tájékoztatás céljából az

ELJÁRÁS

Cím	A kábítószer elleni küzdelemmel kapcsolatos európai stratégia (2005-2012)	
Hivatkozások	(2004/2221(INI))	
Jogalap	114. cikk (3) bekezdés	
Illetékes bizottság Az engedély ülésen való bejelentésének dátuma	LIBE 28.10.2004	
A véleménynyilvánításra felkért bizottság(ok) Az ülésen való bejelentés dátuma	ENVI 8.10.2004	
Nem nyilvánított véleményt A határozat dátuma	ENVI 20.9.2004	
Megerősített együttműködés Az ülésen való bejelentés dátuma		
A jelentéshez csatolt határozati javaslat	B6-0070/2004	
Előadó A kijelölés dátuma	Giusto Catania 13.09.2004	
Pótelőadók		
Vizsgálat a bizottságban	22.09.2004	2.12.2004
Az elfogadás dátuma	2.02.2004	
A szavazás eredménye	mellette: 20 ellene: 19 tartózkodás: 0	
Jelenlévő képviselők	Alexander Nuno Alvaro, Edit Bauer, Johannes Blokland, Mario Borghezio, Mihael Brejc, Kathalijne Maria Buitenweg, Maria Carlshamre, Michael Cashman, Giusto Catania, Charlotte Cederschiöld, António Costa, Carlos Coelho, Rosa Díez González, Patrick Gaubert, Adeline Hazan, Timothy Kirkhope, Barbara Kudrycka, Stavros Lambrinidis, Henrik Lax, Edith Mastenbroek, Jaime Mayor Oreja, Claude Moraes, Bogdan Pęk, Martine Roure, Michele Santoro, Luciana Sbarbati, Inger Segelström, Ioannis Varvitsiotis, Tatjana Ždanoka	
Jelenlévő pótagok	Frederika Brepoels, Panayiotis Demetriou, Cristina Gutiérrez-Cortines, Sophia in 't Veld, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Javier Moreno Sánchez, Béatrice Patrie, Gitte Seeberg, Antonio Tajani, Rainer Wieland	
A zárószavazáson részt vevő pótagok a 178. cikk (2) bekezdése szerint		
Benyújtás dátuma	7.12.2004	A6-0067/2004
Megjegyzések	...	